

САВЕЗ САМОСТАЛНИХ СИНДИКАТА СРБИЈЕ

11000 Београд, трг Николе Пашића 5, Тел: Кабинет председника 011/333 5-165, Секретар Већа 011/323 1 505,
Централа 011/333 5 333, Факс:011/3241-322, ПИБ 100063070, Матични број 07002211, Текући рачун 355-1014774-54
E-mail:office@sindikat.rs; www.sindikat.rs

Број: Сл.
Београд, 20.4.2011.

С А О П Ш Т Е Њ Е

Председник Владе Републике Србије је, током боравка у Америци, кривицу за забрињавајући број незапослених и незаинтересованост инвеститора, пребацио на „јаке синдикате“ у Србији. Ова историјска изјава премијера, јасно је и српским грађанима, лош је алиби за сопствену неспособност и неспособност Владе на чијем је челу за све, а нема их мало, погрешне потезе, лутања, оклевања, нечињења.

Као „јак синдикат који дугорочно ради против пораста запослености и обесхрабрују инвеститоре“, подсећамо премијера:

Приватизација сама по себи смањује број запослених, али катастрофална приватизација каква се у Србији догодила и безочна пљачка годинама ствараног друштвеног капитала, уништила је српску привреду, затворила српска предузећа, оставила без посла више од 500 хиљада људи, који више и немају где да се запосле.

Синдикат је упозоравао на последице овакве пљачке, покретао поступке за раскиде купопродајних уговора како би спасао шта се спасти може, запослени су штрајковали, блокирали предузећа и тражили помоћ. Агенција за приватизацију, на чијем сте челу у једном периоду били и Ви, није ни благовремено ни често реаговала на такве вапаје. Другим речима, или нисте видели или, из вама знаних разлога, нисте хтели да видите куда нас воде распродаје. А за то, до данас, нико није одговарао, напротив, стиче се утисак да кривци нису само амнестирани већ и богато награђени.

„Инсистирање на краткорочним бенефицијама за раднике“, други је примарни разлог и грешка јаких синдиката, како сте објаснили американима и разлог да инвеститори буду обесхрабрени. При томе сте занемарили шта озбиљни инвеститори заиста траже. Пре свега, правну државу са респектабилним институцијама, ауторитативном Владом и премијером, законима који се поштују и здраву пословну климу и амбијент, за чије је креирање управо надлежна Влада. Синдикати им не сметају. Јер јаки синдикати постоје широм света, као равноправни партнери који кроз дијалог проблеме решавају.

Молимо Вас да нама и грађанима Србије објасните које је то нереалне бенефиције тражио синдикат за запослене, а које су угрозиле рејтинг земље код потенцијалних инвеститора. Да ли је то захтев да се колективним уговорима уреде односи између света рада и света капитала? Да ли је бенефиција просечна зарада у износу од 35.538 дин, по својој висини најнижа у региону, која једва покрива 67,43% просечне потрошачке корпе. Или минимална зарада која покрива 59,41% минималне потрошачке корпе. Можда је неоправдани бенефит то што више од 10% запослених месечно не прима зараду иако ради пуно радно време, или пак чињеница да великом броју оних који раде неодговорни послодавци нису уплаћивали порезе и доприносе, па не могу у заслужену пензију и немају оверене здравствене књижице и право на лечење. При том, контролни механизми државе да спречи овај вид злоупотреба не функционишу. Напори Владе су усмерени искључиво на попуњавање буџетских дефицита, а један од механизма је скоро непрекидан раст цена основних животних намирница, нарочито оних које су под контролом државе, и даљи, све дубљи пад стандарда већине грађана Србије.

При томе, будући да има више од милион сиромашних, близу милион незапослених, подсећамо Вас, краткорочне бенефиције су најчешће значиле бар један оброк дневно за многе породице, поред народних кухиња, које уместо радних места Влада отвара.

Незапосленост је далеко већа од оне коју сте навели као ноћну мору Владе, па чак и званична статистика каже да је стопа незапослености 26%. Претпоставка је да је умањивање званичног податка „дипломатски оправдан маневар“ да би се охрабрили и привукли инвеститори. Да Вас ипак подсетимо, немојмо их потцењивати, ММФ нам је већ изложио нашу стварност у реалним бројевима. Тужно је, међутим, да нисте препознали највећи проблем, а то је да незапослени и немају више где да раде, јер нема привреде и предузећа.

Светска криза, коју тако често користите као оправдање за тешкоће, само је продубила наше, домаће дугогодишње дубиозе. Немоћни и неспремни у помоћ сте позвали ММФ и Светску банку, да нам под неповољним условима и солидним каматама, позајме новац и контролишу његову потрошњу. Добро је познато да ове финансијске институције нису ни у Србију, а ни у друге земље, дошле као спасиоци, већ као џелати, који по утврђеној шеми, а не реално сагледаним специфичностима, одређују правила игре у којој су запослени, незапослени и пензионери само колатерална штета. Отишли сте и даље, узимали кредите за пуњење буџета од свих који су вам понудили и задужили генерације наших потомака.

Повећање запослености, улагање у људски капитал, инвестиције и знање, извозно оријентисана економија и смањење сиромаштва, завршетак инфраструктурних радова као услов реализације плана „Србија 2020“, бајка је у коју више нико у Србији не верује. Годинама је слушамо, а све смо даље од ње.

Зато господине Цветковићу, немојте прецењивати улогу синдиката, мада су доказали да су одговоран, стручан социјални партнер који разуме тешкоће, предлаже и подржава решења, нуди излазе. На жалост, социјални дијалог и партнерство помињу се само када Европи и свету треба приказати демократско лице, подобност за чланство у ЕУ, или, последњи пример, када је потребан кривац и оправдање за сопствени неуспех.

Упозоравали смо вас, председниче Владе на грешке које чините, скретали вам пажњу на погрешне потезе, пружали подршку мерама и активностима које су отварале перспективу и нудиле решења, инсистирали на дијалогу и договору, потписивали споразуме, постизали компромисе. На жалост, све је остало на лепим причама, јер договорено нисте поштовали, потписано и преузето нисте реализовали. И доказали сте да нисте доследни, одлучни, храбри, компетентни, да немате визију, па чак ни идеју за пут Србије у бољу, европску будућност.

ПРЕДСЕДНИК
Љубисав Орбовић